Lietas arhīva Nr. K68-0070-19/21
ECLI:LV:RPPT:2019:0226.11520042817.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019. gada 26. februārī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnese I. Vanaga,
piedaloties prokuroram J. Ievītim,
aizstāvei zvērinātai advokātei A. Ignatjevai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļā

/pers. A/ (/pers. A/) vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, atrodoties psihotropo vielu ietekmē, un proti:

2017. gada 9. jūlijā plkst. 21.54 /pers. A/ vadīja transportlīdzekli /TL marka/, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, Rīgā, pa Kārļa Ulmaņa gatves Nr. 84 degvielas uzpildes stacijas Neste teritoriju, no Liepājas ielas puses Lielirbes ielas virzienā, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemtas) un atrodoties psihotropo vielu ietekmē. /pers. A/ asinīs atrastas 1,4 benzodiazepīna atvasinājuma "zīmes". /pers. A/ tika aizturēts Rīgā, Kārļa Ulmaņa gatvē Nr. 84 teritorijā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

Iztiesāšanas laikā apsūdzētais /pers. A/ savu vainu visā viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas atzina pilnībā, izdarīto nožēloja. Apsūdzētais lūdz lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurors un aizstāve uzturēja apsūdzētā lūgumu neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Tiesa, izskaidrojot apsūdzētajam pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499. pantam nolēma neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais /pers. A/ atzīst savu vainu viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas, izdarīto nožēloja un pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu, kā arī piekrita šādas pārbaudes neizdarīšanai, turklāt tiesai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ darbības ir kvalificētas pareizi un viņa vainīgums ir pierādīts pilnībā, līdz ar to apsūdzētais atzīstams par vainīgu un sodāms noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527. panta trešās daļas nosacījumiem, pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. pantu, nosakot soda veidu apsūdzētajam, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību. Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu, /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas klasificējams kā tīšs mazāk smags noziegums.

Pārbaudot apsūdzētā personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimis /datums/(lietas 28. lapa), ir reģistrēti administratīvie pārkāpumi (lietas 31.-32., 50. - 57. lapas), pēc vārdiem ir veselības problēmas, plānota pleca operācija, veselības stāvokļa dēļ ir pārtraukta piespiedu darbu izpilde pēc Rīgas Autotransporta prokuratūras 2018. gada 13. aprīļa prokurora priekšraksta par sodu, sodīts administratīvi (lietas 119. lapa), agrāk sodīts:

1. Ar Narkotiku nelikumīgās aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras 2017. gada 12. jūlija prokurora priekšrakstu par sodu ar piespiedu darbu uz 120 stundām. Prokurora priekšraksts par sodu stājies spēkā 2017. gada 12. jūlijā. Sods izciests 2017. gada 22. augustā. (lietas 59. - 61., 62. lapa).
2. Ar Rīgas Autotransporta prokuratūras 2018. gada 13. aprīļa prokurora priekšrakstu par sodu ar piespiedu darbu uz 140 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 gadiem. Prokurora priekšraksts par sodu stājies spēkā 2018. gada 24. aprīlī. (lietas 87. - 88. lapa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu, tiesa par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli atzīst apsūdzētā savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. pantu, tiesa apsūdzētajam atbildību pastiprinošus apstākļus nekonstatē.

Nosakot sodu apsūdzētajam, tiesa ņem vērā, ka soda mērķis ir ne tikai sodīt, bet arī atjaunot taisnīgumu, aizsargāt sabiedrības drošību, resocializēt vainīgo personu, atturēt citas personas no noziegumu izdarīšanas. Soda mērķis ir sasniedzams ar saprātīgiem un demokrātiskiem līdzekļiem, katrā no gadījumiem izvērtējot apsūdzētā vainu un attieksmi pret nodarījumu, sociālo stāvokli, sabiedrisko bīstamību un to, vai obligāta un kategoriska brīvības atņemšanas soda piemērošana ir galējais un nepieciešamais līdzeklis šī mērķa sasniegšanai.

Tāpat nosakot apsūdzētajam sodu, tiesa ņem vērā apstākli, ka /pers. A/ ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21. pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu.

Lemjot jautājumu par soda veidu, tiesa ņem vērā, apsūdzētā veselības stāvokli, līdz ar to neuzskata par iespējamu /pers. A/ sodu noteikt piespiedu darbu veidā. Turklāt, tiesa norāda, ka krimināsoda noteikšanā tiesai jāievēro arī vispārējie tiesību principi, tajā skaitā humānisma

princips, tātad sodam jābūt tādam, kas sekmē indivīda vēlēšanos laboties un stāties uz likumpaklausības ceļa. Ievērojot minēto, tiesa uzskata, ka naudas soda piemērošana nav mērķtiecīga, jo apsūdzētais pēc Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2017.gada 12. janvāra spriedumā piemērota administratīvā naudas soda piemērošanas 1200 EUR apmērā par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta piektajā daļā izdarīto administratīvo pārkāpumu, vajadzīgos secinājumus nav izdarījis un turpinājis pārkāpt likumu. Ievērojot minēto, un ņemot vērā to, ka šādas apsūdzētā darbības ir radījušas maksimālu apdraudējumu visiem ceļu satiksmes dalībniekiem, tiesa neuzskata par iespējamu apsūdzētajam noteikt Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas sankcijā paredzētos alternatīvos sodus.

Tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētais uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi nav sodīts, taču ir reģistrēti administratīvie pārkāpumi par transportlīdzekļa vadīšanu narkotisko vielu iespaidā. Minētais neliecina par apsūdzētā vēlmi turpmāk pildīt likumu un pierāda, ka apsūdzētais nav izdarījis vajadzīgos secinājumus un nav nostājies uz labošanās ceļa.

Turklāt tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma smagumu un raksturu, proti, ar minētajām darbībām apsūdzētais apdraudējis sabiedrisko drošību transportlīdzekļu kustības un ekspluatācijas sfērā. Transportlīdzekļa vadīšana bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām pati par sevi ir prettiesiska un citu satiksmes dalībnieku apdraudoša rīcība. Transportlīdzekļa vadīšana un atrašanās psihotropo vielu ietekmē ir pilnīgi nesavienojamas lietas, jo apdraud satiksmes drošību un tajā iesaistīto personu veselību, dzīvību un mantiskās intereses.

Ievērojot minēto apstākļu kopumu, vērtējot noziedzīgā nodarījuma radīto kaitējuma pakāpi, Krimināllikuma 35. pantā definēto preventīvo soda mērķu sasniegšanas nolūkā, apsūdzētajam par Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā izdarīto noziegumu ir nosakāms sankcijā paredzētais bargākais sods veids – brīvības atņemšana, kā arī nosakāms obligātais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, jo tiesa secina, ka tikai tādā veidā tiks ievērots taisnīguma princips, kas sevī ietver arī prasības, kas nepieciešamas taisnīgai lietas izskatīšanas procedūrai.

Nosakot brīvības atņemšanas soda mēru, tiesa ņem vērā apsūdzētajam konstatēto atbildību mīkstinošo apstākli un ziņas par viņa personību, tendenci analoģisku likumpārkāpumu izdarīšanā, un ievērojot minēto apstākļu kopumu un vērtējot noziedzīgā nodarījuma radīto kaitējuma pakāpi, apsūdzētajam par izdarīto noziegumu ir nosakāms sods - īslaicīga brīvība atņemšana uz diviem mēnešiem.

Turklāt tiesa uzsver, ka salīdzināmos apstākļos Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta piektā daļa noteic, ka par līdzīga rakstura likumpārkāpuma izdarīšanu transportlīdzekļa vadītājam var piemērot administratīvo arestu no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, uzliek naudas sodu no tūkstoš divsimt līdz tūkstoš četrsimt *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Lemjot jautājumu par papildsoda mēru, tiesa ņem vērā iepriekš minēto un uzskata, ka transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemamas uz četriem gadiem.

Tiesa uzskata, ka nav pamatots aizstāves izteiktais lūgums par brīvības atņemšanas soda noteikšanu nosacīti. Tiesa ņem vērā Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008. gada 1. jūlija lēmumā ietvertās rekomendācijas, kā arī Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2017. gada 23. februāra lēmumā lietā Nr. SKK-68/2017 un 2018. gada 8. augusta lēmumā lietā Nr. SKK–434/2018 izteiktās atziņas, un proti, ka, lemjot par iespēju notiesāt personu nosacīti, ir jāievēro gan krimināls oda mērķi, gan Krimināllikuma 55. panta pirmajā daļā noteiktos kritērijus. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka iztiesāšanas laikā lietā nav iegūti tādi apsūdzētā personību raksturojoši pierādījumi, lai tiesai būtu pārliecība, ka vainīgais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus.

Ievērojot to, ka apsūdzētais iepriekš sodīts ar 2017. gada 12. jūlija Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras prokurora priekšrakstu par sodu un 2018. gada 13. aprīļa Rīgas Autotransporta prokuratūras prokurora priekšrakstu par sodu, noziedzīgo nodarījumu konkrētajā kriminālprocesā izdarījis 2017. gada 9. jūlijā, tas ir, pirms iepriekšējo prokurora priekšrakstu par sodu taisīšanas, galīgais sods apsūdzētajam nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piektās daļas nosacījumiem, daļēji saskaitot sodus, ievērojot apsūdzētā personību, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un kaitīgumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piekto daļu, piespiedu darba soda termiņā ieskaitāms /pers. A/ izciestais piespiedu darbs pēc 2017. gada 12. jūlija Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras prokurora priekšraksta par sodu – simts divdesmit (120) stundas un izciestā soda daļa pēc 2018. gada 13. aprīļa Rīgas Autotransporta prokuratūras prokurora priekšraksta par sodu – divdesmit (20) stundas. Transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas terminā ieskaitāma izciestā soda daļa – desmit (10) mēneši divas (2) dienas.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133. panta pirmo daļu, /pers. A/ ir pienākums 10 darbdienu laikā pēc īslaicīgas brīvības atņemšanas soda izciešanas ierasties un reģistrēties piespiedu darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta Rīgas Rietumu reģiona teritoriālās struktūrvienības Jūrmalas nodaļā - Ventspils šoseja 32, Jūrmala, LV-2011.

/pers. A/ piemērotie drošības līdzekļi – uzturēšanās noteiktā vietā un aizliegums izbraukt no valsts atceļami pēc sprieduma stāšanās.

Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 7.[2] punkts noteic, ka procesuālie izdevumi ir izdevumi, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu ietekmes konstatēšanai veiktajām pārbaudēm, kas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 368. panta pirmās daļas definējumam ar tiesas nolēmumu ir piedzenami no notiesātajiem. Pamatojoties uz Ministru kabineta 2005. gada 11. janvāra noteikumiem Nr. 15 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" apsūdzētajam 2017. gada 9. jūlijā veikta narkotisko un psihotropo vielu pārbaude, par ko sastādīts medicīniskās pārbaudes protokols Nr. 3789, kuras izdevumi sastāda sešdesmit divus eiro un sešdesmit centus (62,60 EUR), kas piedzenami no /pers. A/.

Tiesa atzīst, ka lietas izskatīšanas gaitā ir radušies procesuālie izdevumi par lietiskā pierādījuma – automašīnas /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, nogādāšanu glabāšanai un glabāšanu septiņdesmit deviņi eiro un četrpadsmit centi (79,14 EUR), kas piedzenami no apsūdzētā par labu Nodrošinājuma valsts aģentūrai, nosakot termiņu lēmuma labprātīgai izpildei - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520. pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem (2) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz četriem (4) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, sodu /pers. A/ noteikt pēc noziedzīgu nodarījumu kopības ar 2017. gada 12. jūlija Narkotiku

nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras prokurora priekšrakstu par sodu un 2018. gada 13. aprīļa Rīgas Autotransporta prokuratūras prokurora priekšrakstu par sodu, piespriestos sodus daļēji saskaitot, galīgo sodu noteikt īslaicīgu brīvības atņemšanu diviem (2) mēnešiem un piespiedu darbu uz divi simts (200) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz četriem (4) gadiem diviem (2) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta otro[1] daļu, piespiedu darbu izpildīt patstāvīgi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piekto daļu, piespiedu darba soda termiņā ieskaitīt /pers. A/ izciesto piespiedu darbu pēc 2017. gada 12. jūlija Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras prokurora priekšraksta par sodu – simts divdesmit (120) stundas un izciestā soda daļu pēc 2018. gada 13. aprīļa Rīgas Autotransporta prokuratūras prokurora priekšraksta par sodu – divdesmit (20) stundas. Transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas termiņā ieskaitīt izciesto soda daļu – desmit (10) mēnešus divas (2) dienas.

/pers. A/ ir pienākums 10 darbdienu laikā pēc īslaicīgas brīvības atņemšanas soda izciešanas ierasties un reģistrēties Valsts probācijas dienesta Rīgas Rietumu reģiona teritoriālās struktūrvienības Jūrmalas nodaļā - Ventspils šoseja 32, Jūrmala, LV-2011.

/pers. A/ piemērotos drošības līdzekļus – uzturēšanās noteiktā vietā un aizliegums izbraukt no valsts atcelt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij procesuālos izdevumus par veikto medicīnisko pārbaudi narkotisko vielu noteikšanai sešdesmit divu eiro un sešdesmit centu (62,60 EUR) apmērā.

Noteikt 30 dienu termiņu no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas procesuālo izdevumu labprātīgai nomaksai. Iemaksas rekvizīti: Valsts policija, reģistrācijas Nr. 90000099040, bankas kods TRELLV22, konta Nr. LV96TREL2140091033000, maksājuma mērķis – par pārbaudi administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC237937, krimināllietā Nr. 11520042817. Maksājumu apliecinoša dokumenta oriģināls nekavējoties iesniedzams Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas kancelejā.

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij procesuālos izdevumus 79,14 EUR (septiņdesmit deviņus eiro un četrpadsmit centus) par izņemtā transportlīdzekļa nogādāšanu glabāšanai un glabāšanu Iekšlietu ministrijas Nodrošinājuma valsts aģentūrā, nosakot 30 dienu termiņu labprātīgai sprieduma izpildei no sprieduma spēkā stāšanās, maksājuma apliecinošus dokumentus iesniedzot tiesā.

Procesuālos izdevumus ieskaitīt - saņēmējs: Nodrošinājuma valsts aģentūra, reģistrācijas Nr. 90009112024, saņēmēja banka: Valsts kase TRELLV22, konts Nr. LV86TREL2140651020000. Maksājuma mērķis - piedziņas izdevumi, /pers. A/, personas kods /personas kods/, administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC237937, krimināllietā Nr. 11520042817, transportlīdzeklis /TL marka/, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, EKK 21499.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 (desmit) dienu laikā, pēc dienas, kad kļuvis pieejams pilns tiesas nolēmums, iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā apelācijas sūdzību vai protestu.

Pilns spriedums pieejams 2019. gada 22. martā.

Tiesnese I. Vanaga